

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ FAKULTA

Hudební umění

Hra na trubku

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**STO ZVÍŘAT, LEGENDA ČESKÉHO SKA,
ČTVRT STOLETÍ NA SCÉNĚ**

Tomáš Klazar

Vedoucí práce: odb.as. Jaroslav Rouček Ph.D.

Oponent práce: prof. Vladimír Rejlek, doc. Zdeněk Divoký Ph.D.

Datum obhajoby: 6. června 2016

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2016

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC FACULTY

Study Programme: Music Art

Field of Study: Trumpet

BACHELOR'S THESIS

**STO ZVÍŘAT, LEGEND OF THE CZECH SKA,
A QUARTER CENTURY ON STAGE**

Tomáš Klazar

Leader: odb.as. Jaroslav Rouček Ph.D.

Examiners: prof. Vladimír Rejlek, doc. Zdeněk Divoký Ph.D.

Date of Graduate: 6. června 2016

Academic Degree: Bachelor of Arts

Prague, 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci s názvem

STO ZVÍŘAT, LEGENDA ČESKÉHO SKA, ČTVRT STOLETÍ NA SCÉNĚ

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha dne 30. 4 . 2016

podpis studenta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Tato práce se zabývá dvaceti pětiletou existencí kapely Sto zvířat, která jako jedna z nejvýraznějších skupin porevoluční hudební scény úspěšně funguje i v současnosti. Autor se snaží nalézt odpovědi na otázku, proč právě tato kapela vydržela na výsluní tak dlouho. Práce popisuje příčiny vzniku Sto zvířat, definuje žánr ska, přináší kompletní biografii a diskografii skupiny a snaží se představit i další hudební aktivity současných členů souboru.

Abstract

This thesis deals with the twenty-five year history of the band Sto zvířat, which is one of the most significant groups of the post-revolution music scene working successfully even nowadays. The author of this thesis tries to find answers to the question why this band keeps basking in the glory for such a long time. This thesis describes the reasons of founding Sto zvířat, defines the genre of ska, brings the complete biography and discography of the group and tries to present also the other music activities of the current members.

OBSAH

1. ÚVOD

2. STO ZVÍŘAT, LEGENDA ČESKÉHO SKA, ČTVRT STOLETÍ NA SCÉNĚ

2.1 Stav české hudební scény v souvislosti s politickou a společenskou situací po Listopadu 1989

2.2 Hudební, sociální a vzdělanostní kořeny zakládajících členů kapely

2.3 Charakteristika hudebního žánru ska

2.3.1 První vlna ska

2.3.2 Fanoušci ska – rude boys

2.3.3 Druhá vlna ska

2.3.4 Třetí vlna ska

2.3.5 Ska v České republice

2.3.6 Rocksteady

2.3.7 Reggae

2.4 Role trubky v žánru ska

2.5 Biografie kapely

2.6 Diskografie kapely

2.7 Další hudební aktivity současných členů kapely

2.8 Současnost a plány kapely do budoucna

3. ZÁVĚR

4. PRAMENY A LITERATURA

5. PŘÍLOHY

5.1 Počty koncertů Sto zvířat v jednotlivých letech

5.2 Chronologický seznam vydaných alb

5.3 Chronologický seznam členů kapely

5.4 Chronologický seznam agentur zastupujících kapelu

5.5 Výběr recenzí a kritik

5.6 Fotogalerie

1. ÚVOD

V této práci bych rád vzdal hold kapele Sto zvířat, která se pohybuje na české hudební scéně úspěšně už dvacet pět let. Práce je rozdělena na kapitoly dokumentující hudební a společenské příčiny vzniku kapely, kapitolu charakterizující žánr ska, který Sto zvířat pro české publikum objevilo, biografii a diskografii skupiny, její současnost i plány do budoucna.

Pevně věřím, že tato práce přináší první ucelený pohled na kapelu, která na české scéně a to jak klubové, tak i festivalové, plní roli žijící legendy.

2. STO ZVÍŘAT, LEGENDA ČESKÉHO SKA, ČTVRT STOLETÍ NA SCÉNĚ

2.1 STAV ČESKÉ HUDEBNÍ SCÉNY V SOUVISLOSTI S POLITICKOU A SPOLEČENSKOU SITUACÍ PO LISTOPADU 1989

Změna politického režimu po sametové revoluci v roce 1989 s sebou pochopitelně přinesla i změny v kulturních poměrech, hudbu nevyjímaje. To se projevilo především v celkovém snížení počtu koncertů, nebo dokonce úplnou absencí kulturních akcí v porevolučních měsících. Bylo to dáno jednak celkovým velkým zájmem společnosti především o politické dění v rodící se demokracii a částečně i ignorací či dokonce odporem publika k tzv. normalizační garnituře zpěváků a hudebníků. Mnozí z těchto hvězd minulého režimu se na měsíce ba i roky odmlčeli, někteří svou kariéru již nebyli schopni znovu nastartovat.

Tím byl vytvořen prostor pro undergroundové, alternativní a předchozím režimem neschvalované kapely, které v devadesátých letech rázem začaly hrát prim (Garáž, Psí vojáci, Pražský výběr, Hudba Praha a spousta dalších). Do tohoto zajímavého kaleidoskopu rodícího se hudebního byznysu ještě navíc výrazně zasahují z exilu vracející se emigranti jako folkové ikony Karel Kryl, Vlasta Třešňák, Jaroslav Hutka a další.

Dalším výrazným aspektem této doby byl vznik mnoha hudebních klubů¹, které suplovaly roli v tuto chvíli téměř nefunkčních kulturních domů a podobných zařízení. Po celé zemi tak vznikala místa, v nichž donedávna potlačovaná hudební platforma získala svůj prostor. Takovýchto oáz svobodné kultury bylo před rokem 1989 jen minimum, namátkou vzpomeňme pražskou Chmelnici, Malostranskou Besedu, Petyнку a jen hrstku dalších. Náhle vzniká velké množství klubů, mnohdy s nulovým aparátovým vybavením, improvizovaným barem a velmi živočišnou dramaturgií. V Praze jsou to kluby U Zoufalců, Belmondo, Repre, Bunkr, Bílý koníček a mnoho dalších, z mimopražských jsou nejzásadnější plzeňský klub Pod Lampou, teplický Knak, ostravská Cihelna, liberecký Golet nebo brněnský klub Mersey. Tyto kluby se rodí velmi rychle, mnohé z nich pak stejně rychle zanikají. Vesměs se jednalo o velmi jednoduché stavební úpravy bývalých kin, hospodských sálů či dokonce kotelen, přičemž každodenní návaly dávaly jasně najevo, jaký zde byl hlad právě po

takovýchto místech. Právě v této době a na těchto místech vzniká nová klubová hudební scéna, jejíž nedílnou součástí je i Sto zvířat.

Kapela Sto zvířat vzniká na jaře 1990² a už na podzim téhož roku odehraje své první koncerty. Jelikož se poněkud odlišuje svým veselým repertoárem od většiny ostatních existujících, nebo rovněž právě vznikajících kapel, které mají spíše alternativní a celkově temnější pojetí hudby, nemá o publikum nouzi. Během následujících let zahraje Sto zvířat snad ve všech tehdy existujících pražských i mimopražských klubech, dveře jim otevírá i předlistopadová punková a rokenrolová zkušenost, zrovna tak i známí z oblasti nezávislé kultury. Mladé kapele pomáhají i společné koncerty s podobně smýšlejícími skupinami, jako byly YoYo Band, Vltava, Laura a její tygři a další. Dá se tedy závěrem této kapitoly směle konstatovat, že nebýt změny režimu v České republice v roce 1989, nebylo by ani Sto zvířat.

2.2 HUDEBNÍ, SOCIÁLNÍ A VZDĚLANOSTNÍ KOŘENY ZAKLÁDAJÍCÍCH ČLENŮ KAPELY

Hned čtyři ze zakládajících členů kapely Sto zvířat mají shodné pedagogické vzdělání, všichni jsou absolventi Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy. Zatímco Jan Kalina (*1965), Arnošt Hanf (*1964) a Tomáš Belko (*1965) se poznali již během studií a založili spolu rokenrolovou formaci Matěj Čech, která zanikla jejich odchodem na vojnu koncem osmdesátých let, Janu Jelínkovou (*1967) našel Kalina až po návratu z vojny v pedagogickém sboru základní školy, kam nastoupil jako učitel v roce 1990. Kytarista Petr Pivoňka (*1967) studoval Teologickou fakultu a jediný hráč kapely, baskytarista Josef Doubrava (*1967), má pouze středoškolské vzdělání technického zaměření. Každý ze šestice hráčů vystudoval nějaký hudební obor Lidové školy umění a měl za sebou zkušenosti ze zpívání ve sboru (Jelínková) nebo hraní ve středoškolských punkových, rockových a novodobých kapelách (Kalina, Belko). Nechyběly ani značné zkušenosti s tramskou písní nebo tvorbou divadla Semafor (Hanf).

Mužská část Sto zvířat pochází z pražských čtvrtí, jako je Smíchov, Břevnov, Karlín a Vinohrady, Jana Jelínková je ze středočeských Ratměřic. Láska k hudbě byla evidentně vštěpována rodiči všech členů souboru, i když na různé úrovni a v praktické nebo jen teoretické rovině. Všichni členové Zvířat pocházejí z kompletních funkčních rodin, kde byl kladen důraz na vzdělání a tedy i to hudební. Důležité bylo, že hned po založení kapely na jaře 1990, kapela začala usilovně zkoušet a díky tomu se vyvinuly intenzivní přátelské vztahy, které setrvaly i navzdory odchodu některých zakládajících členů dodnes. Díky přátelství se synem Jiřího Suchého (Semafor) Jakubem a se synem teatrologa a profesora Ivana Vyskočila (Divadlo Na Zábradlí) Františkem měla kapela možnost dostat se v té době k těžko dostupným nahrávkám a videoklipům tzv. druhé britské vlny ska a rocksteady. Ty kapele zcela uhranuly a počáteční žánrové tápání v prvních písních kapely, byly náhle nahrazeny jasným hudebním názorem. Kapela Sto zvířat začala stavět na postupech a aranžích podobných, jako měly kapely The Madness, The Selecter nebo Police. První koncerty na počátku devadesátých let ukázaly, že tato hudba zde není příliš známá, nicméně publikum na ni reagovalo hned od začátku velmi vstřícně. Bylo to dáno především tím, že ve složité porevoluční době přestal fungovat předchozí socialistický model „showbyznysu“ a do popředí se právem dostaly především temné

undergroundové kapely. A mezi těmi se náhle objevila nová kapela, hrající veselé písně s chytrými texty. Proto mělo Sto zvířat svůj start vlastně velmi raketový.

2.3 CHARAKTERISTIKA HUDEBNÍHO ŽÁNRU SKA

2.3.1 PRVNÍ VLNA SKA

Ska je hudební žánr, který se vyvinul koncem padesátých let na Jamajce a je považován za předchůdce rocksteady a reggae hudby. Má typický kolísavý rytmus, je však rychlejší než reggae a často se mísí s punkem či jazzem. Je pro něj typická velmi melodická basová linka a používání dechových nástrojů v krátkých úderných doprovodných frázích. Kytara a klávesy (vesměs Hammondy) hrají jednoduchý synkopovaný odsekávaný rytmus na druhou dobu. Bicí akcentují třetí dobu a velmi často zdůrazňují i sudé doby ve velkém bubnu. Typické je používání různých druhů perkusí od bongas, kongas až po timbales.

Ska vzniklo směsicí tradičního jamajského folklóru a amerických stylů, jako byly rhythm and blues a jazz. V 50. letech se rhythm and blues dostalo na Jamajku prostřednictvím amerických radií, která se dala naladit i na ostrově a následně se stalo velmi oblíbeným a vyhledávaným stylem. Postupem času jej začaly hrát i místní soubory.

Samotný rytmus ska byl odvozen ze shuffle a boogie, které bylo v místních tančárnách velmi oblíbené. Ska boom se dostavil zároveň se získáním nezávislosti a odjezdem Angličanů v roce 1962 a ska se na Jamajce stalo nesmírně populárním a vzápětí se rozšířilo do celého světa.

Texty měly několik podob od klasických popových popěveků přes náboženské až po politicky a sociálně orientované popisy nelehkého života v ghettech. Mezi nejznámější interprety tohoto období patří například Prince Buster, The Wailers, Desmond Dekker nebo The Skatalites.

2.3.2 FANOUŠCI SKA - RUDE BOYS

Rude boys byli klasickým prototypem rebelů, bouřících se proti ekonomickým tlakům a sociálním nerovnostem na Jamajce. Mladí, většinou nezaměstnaní muži svým oblékáním (černé sako, úzké kravaty, pork pie hat – klasicky klobouček) s oblibou napodobovali hollywoodské gangstery. I způsob, kterým na ska Rude boys tancovali, do jisté míry ovlivnil samotný vývoj tohoto hudebního stylu. Při tanci si osvojili mnohem hrozivější vystupování, než jaké bylo běžné v tradičním tanečním stylu. Rytmicky pohybovali rukama dopředu a zpět, zatímco spodní část těla se takřka nehýbala.

2.3.3 DRUHÁ VLNA SKA

Do Velké Británie se ska dostalo společně s vlnou imigrantů a na samém počátku bylo nazýváno jako blue beat. Prvním mezinárodním hitem byla píseň My boy lollipop (Millie Small), nahraná v roce 1964 nebo Monkey Man (Toots and the Maytals). Koncem 70. let s velkou popularitou reggae vzniká totiž také stále větší zájem o styly, které mu předcházely. Tento zájem vyvrcholil v roce 1979 v Británii díky kapelám, jako byly The Specials, The Madness, The Selecters, The Beat, Bad Manners nebo The Hotknives. Tyto kapely začaly hrát předělávky původního jamajského ska, avšak byly ovlivněny dozrívající punkovou érou, a proto je britský model ska mnohem kombinovanější a rychlejší než jamajské ska z 60. let.

2.3.4 TŘETÍ VLNA SKA

Třetí vlna započala koncem 80. let hlavně ve Spojených státech díky kapelám jako Toasters a skapunkovým průkopníkům Mighty Mighty Bostones. Charakteristická je pro ni naprostá uvolněnost. Začátkem 90. let některé kapely stále více propojují ska s punkem. Hudba je proto mnohem agresivnější než v předchozí éře a vzniká skapunk. Tato epocha se vyznačuje nevázaností, absolutní rozmanitostí a mixováním různorodých žánrů.

2.3.5 SKA V ČESKÉ REPUBLICĚ

V České republice je průkopníky žánru ska jednoznačně právě kapela Sto zvířat. Během devadesátých let byla tato skupina víceméně žánrově osamocena, na Slovensku jim zdatně sekundovala o rok starší kapela Polemic. V prvních letech následujícího tisíciletí se však situace zcela změnila a vzniká velké množství kapel, orientujících se právě na ska. Mnohé z nich fungují pouze pár let a jen na středoškolské úrovni, přesto ale právě z tohoto období přežije do současnosti hned několik: The Fastfood, The Chancers, Disco Balls, Green Smatroll, Pub Animals a další.⁵

Nejbližšími žánry, se kterými se ska často prolíná, jsou rocksteady a reggae. Časová linie prochází od ska přes rocksteady k reggae a rocksteady je tedy jakýmsi pomyslným středem mezi oběma styly. Tyto žánry se liší především tempově, kdy houpavé reggae stojí na pomyslné tempové ose na levé nejpomalejší straně,

uprostřed se nachází klidné rocksteady a na pravém konci osy je svižné a skočné ska.

2.3.6 ROCKSTEADY

Horké počasí roku 1966 prý způsobilo, že tvrdošíjný ska beat a tempo lidí natolik unavovaly, že se zrodilo pomalejší a více oddechové rocksteady.

Rocksteady lze tedy chápat jako pomalejší ska, a na jeho vznik měl vliv americký soul smíchaný s gospelem. V rocksteady se mnohem méně využívaly dechové nástroje, které byly zatlačeny do pozadí anebo jen přizvukovaly a mnohem větší důraz byl kladen na zpěv a basovou linku.

Opakované rytmické jazzové figury se hrály s použitím jen pár akordů a texty byly často o chudobě a sociálních problémech. Tanec, který se tančil na hudbu rocksteady byl mnohem uvolněnější než předchozí ska tanec. Typickými představiteli tohoto žánru jsou například skupiny The Gaylads, The Kingstonsians, Toots & the Maytals a The Paragons.

2.3.7 REGGAE

Reggae je hudební styl, který vznikl v průběhu 60. let na Jamajce. Jeho staršími předchůdci jsou právě ska a rocksteady, tedy styly spjaté s americkým rhythm and blues, jazzem a soulem.

Reggae přišlo až začátkem 70. let, texty byly spíše zábavné, občas se objevila i kritika na sociální situaci na Jamajce, mnohdy však i popisovaly výtržnosti páchané rude boys, kteří byli hlavními přívrženci této hudby. Reggae se dá vystopovat až koncem roku 1968, kdy se náhle vytrácí rocksteady a je nahrazeno právě reggae. Prvotní, texty se nesly stále v duchu 60. let a proto se týkaly spíše zábavy, alkoholu, žen, občas zazněla i sociální kritika na adresu jamajské vlády nebo se využívaly jen instrumentální verze. Objevuje se Toasting neboli Raggamuffin, což je hlasový projev spojující techniku rapu a zpěvu.

Jednoznačně nejznámějším interpretem reggae, který zpopularizoval tento žánr díky svým nestárnoucím hitům po celém světě, je Bob Marley. Pro zapřisáhlé fanoušky reggae je mnohem podstatnější postavou Peter Tosh, který však slávy Boba Marleye zdaleka nedosáhl. Mezi další hlavní interprety a zakladatele reggae patřili Desmond Dekker, Laurel Aitken, Derrick Morgan, Joe the Boss a i Jimmy Cliff a Pioneers.

2.4 ROLE TRUBKY V ŽÁNRU SKA

Jak už bylo zmíněno, dechové nástroje hrály v žánrech ska či reggae spíše doprovodnou roli. Jejich funkce na rozdíl od jazzu spočívá ve velmi jednoduchých melodických vyhrávkách, které spíše mají doprovodný charakter a mnohdy jsou aranžovány pouze v jednoduchých dvojhlasích nebo jen v unisonu. Velice často je dechová sekce využívána místo kytarového doprovodu na druhou dobu. Co se týče nástrojového obsazení, prim hrály saxofony a trombon, trubka často jen dobarvuje dechovou sekci v nejvyšších tónech. Kapelou, která dechy povýšila na hlavní nástroj byli The Skatalites (1954), kteří dávali od začátku přednost instrumentálním kompozicím před zpívanými písněmi.

V České republice má trubku ve svém obsazení hned několik kapel, věnujících se žánru ska - The Fastfood orchestra (Richard Hora), Disco Balls (Jan Hromek) nebo Pub Animals (Jan Hlaváč). Tyto soubory vycházejí z již zmíněného využívání dechové sekce a právě kapela Sto zvířat se v přístupu ke trubce výrazně odlišuje. Je to dáno především tím, že Sto zvířat rádo využívá ve své tvorbě prvky jazzu a swingu, o čem svědčí skladby Mrtvej pán, Chicago 1933, Toilette Love Story, G.O.P., Zub a další. To vede k mnohem výraznějšímu využití celé dechové sekce nejen v doprovodné funkci, ale i v jednotlivých partech a sólech trubky, trombonu i saxofonů. A je to dáno i díky špičkové kvalitě hry trumpetisty souboru Pavla Herzoga, jenž se pohybuje se svým velkým rozsahem velmi spolehlivě v mnoha žánrech a jeho sóla patří k vrcholům koncertů kapely. Za všechny uvedme mnohaminutové sólo v Dámě s čápem.

2.5 BIOGRAFIE KAPELY STO ZVÍŘAT

Kapela Sto zvířat vznikla na jaře 1990 společným úsilím bubeníka Jana Kaliny a saxofonisty Tomáše Belka, kteří se pak na čtvrt století stali výhradními autory hudby (Kalina) a textů (Belko). Dalšími zakládajícími členy byli: Arnošt Hanf – klávesy, zpěv, Jana Jelínková – zpěv, Josef Doubrava - baskytara a Petr Pivoňka – kytara. Díky půlročnímu intenzivnímu zkoušení Sto zvířat vystoupilo poprvé již téhož roku na podzim v pražské Malostranské Besedě a to hned dvakrát po sobě. Do konce roku kapela stihne odehrát ještě 7 koncertů.

V roce 1991 se o kapele začalo hovořit nejen v hudebních, ale i jiných uměleckých kruzích a kapela tak vystoupila na tehdy velmi prestižním plese Famu na pražském Žofíně nebo na týden trvajícím výtvarném happeningu studentů Umprum v Mánesu, který se jmenoval Pražská džungle. Dochází k vydání prvního hudebního nosiče v historii kapely a tím je EP Sto zvířat. Díky dokončení studia teologické fakulty odchází na faru na jižní Moravu a tudíž i z kapely kytarista Petr Pivoňka. Po několika kolech konkursu je nahrazen Jiřím Tvrdíkem. Kapely tento druhý rok své existence odehrála 39 koncertů.

Následující rok 1992 se kapela stává jistotou nedávno rodících se pražských klubů (Belmondo, Bílý Koníček, Big Pohoda), ale zároveň si buduje pozici v těch několika málo již léta existujících klubech jako je právě Malostranská Beseda nebo břevnovská Petyňka, či vinohradská Dvojka. Tento rok se uskuteční i první výjezdy mimo Prahu a přijetí v Mostě nebo Ústí nad Labem jsou vstřícná. Kapely si všimne režisér Ivan Tatíček a natočí dokument Divná čtvrť, který obsahuje tři videoklipy a je odvysílán v České televizi. Na Vánoce kapela odehraje v pražském klubu Rock café svůj stý koncert.

V roce 1993 odchází pro vzájemné neshody kytarista Jiří Tvrdík a je nahrazen Petrem Ostrouchovem, který na rozdíl od svých předchůdců vydrží v kapele celých patnáct let. Kapele v tomto roce vychází první řadové album Sto zvířata k němu točí režisér Martin Benc videoklip Napospas. Zároveň začíná pro kapelu na dlouhá léta zásadní spolupráce s francouzskou agenturou New-East, která vyváží Sto Zvířat na jejich první zahraniční turné, které čítá deset zastávek v Lyonu, Grenoblu, Valence a dalších městech. Kromě těchto francouzských výjezdů se začíná koncertovat i v českých městech jako je Kutná Hora, Kolín, Kladno, Plzeň, České Budějovice a další. Kapela odehraje v tomto roce 76 koncertů a rok 1993 patří v historii kapely k těm nejúspěšnějším.

Rok 1994 je pro kapelu rovněž zásadní a to nejen proto, že odchází baskytarista Josef Doubrava a na jeho místo je v konkursu vybrán Ladislav Přitasil, ale také proto, že kapela navazuje kontakt s německou agenturou Prager Fruhling a otevřou se jí tak dveře do Německa. Kromě prvních koncertů v Německu (Darmstadt, Idar-Oberstein a další), dál pokračuje i v hraní ve Francii a na nových štacích v Čechách. Videoklip Vrány točí s kapelou režisér Zdeněk Suchý a zpěvačka Jana Koubková je hostem dvoustého koncertu v pražském klubu Belmondo. V tomto roce Sto zvířat odehraje zatím rekordních 83 koncertů.

V roce 1995 kapela přidává k Francii a Německu ještě Švýcarsko a zejména ve Francii již má vybudované fanouškovské zázemí. V Rock Café natáčí kapela živě své další album Druhá brada a v Malostranské Besedě představí hudebně- divadelní projekt Orchesterarium, který uvádí Jan Přeučil. Významným úspěchem je účast Sto zvířat s písní Loutka na americké kompilaci Czeching in. Během tohoto roku odehraje kapela 82 koncertů.

Zásadní zlom v historii kapely přináší rok 1996, kdy vychází druhé album Druhá brada a to nejen u nás, ale i v USA. Sto zvířat dostává od amerického vydavatelství Skoda Records nabídku k měsíčnímu turné po Spojených státech. Na programu jsou města jako New York, Washington, Houston, Dallas, Minneapolis, Detroit, Kansas City, New Orleans a další. Nejedná se o hraní pro krajany, nýbrž o koncerty v běžných amerických klubech. Sto zvířat tam odehraje 20 koncertů a přijetí je velkolepé. Po návratu točí opět se Zdeňkem Suchým klip ALŽÍR a zároveň vzniká i animovaný klip Sněhulák v režii výtvarnic Heleny Duškové a Michaely Kukovičové. Šesté narozeniny kapela slaví v Malostranské Besedě trojkoncertem s hostem Janem Spáleným a v Lucerna Music Baru s fiktivním americkým country hostem Bloody Tlachenah, jehož bravurně ztvárnil Petr Ostrouchov. Kapela má na svém kontě za tento rok připsáno 79 koncertů.

V roce 1997 Sto zvířat dostává na základě loňského úspěšného amerického turné nabídku k dalšímu měsíčnímu výjezdu do USA. Jedná se opět o 20 koncertů, přibudou města jako Chicago, Los Angeles, Portland, Boston a další. Ve Spojených státech zároveň vychází kapele další píseň na americké kompilaci Skancaholics Unanimous na značce Moon records. Po návratu pokračuje i koncertování v Čechách a v Německu. Konec roku oslaví kapela svým pětistým koncertem v Lucerna Music Baru. V tomto roce kapela odehraje 66 koncertů.

Pro rok 1998 je nejdůležitější událostí vydání třetího alba Bambule, jeho křest v Lucerna Music Baru a následné turné po Čechách. Zároveň kapela stále vyjíždí do Německa a i do Francie, kde odehraje v Lyonu trojici velkých klubových koncertů. Sto zvířat hraje v létě na festivalech (Rock for People, Mezi Ploty a další) a Silvestr absolvuje ve své oblíbené Malostranské Besedě. Sto zvířat má v tomto roce odehráno 54 koncertů.

V roce 1999 přichází na post druhého saxofonisty barytonsaxofonista Jiří Hanzlík. Sto zvířat vydává předzvěst dalšího alba maxisingl Krok stranou. Zúčastní se velkých letních festivalů, důležitý je benefiční koncert pro Kosovo. Odehráno je 58 koncertů.

Rok 2000 přináší další významnou personální změnu, poprvé v historii kapely nastupuje hráč na trubku a to Luboš Krτίčka. Od tohoto roku bude sound dechové sekce nerozlučně spjat se zvukem trubky. Již v osmičlenné sestavě Sto zvířat oslaví desáté výročí v Lucerna Music Baru s Pavlem Bobkem, Lenkou Novou a Danielem Hůlkou. Ve stejném klubu se odehraje další zvířecí mystifikace – spolu s kapelou zpívá americký slepý černošský zpěvák Sonny Winter jr. opět v podání Petra Ostrouchova. Mnozí hudební kritici tuto lest neprohlédli. Kapela odehraje tento rok 54 koncertů, jeden z největších je společný koncert s anglickou legendou The Selecters (UK) v pražském paláci Akropolis.

První rok nového tisíciletí je ve znamení personálního zemětřesení. Z pozice klávesisty a zpěváka odchází zakládající člen kapely Arnošt Hanf a na jeho místo je nominován Vlastimil Bičík. Dechová sekce je rozšířena o trombon Martina Lísky a své pravidelné hostování mění na stálé členství perkusionista a bubeník Tomáš Krček. Kapela v tomto pro ni složitém roce odehraje jen 40 koncertů.

V roce 2002 se sestava usazuje, výsledkem je ceněné čtvrté album Ty vole, na základní škole... Kapela absolvuje velké množství letních festivalů (Rock for People, Řevnice, Mezi ploty a další) a v důsledku povodní odehraje benefiční koncerty pro pražskou ZOO a Český Krumlov. V Lucerna Music Baru proběhnou společné koncerty s kapelami The Hotknives (UK) a Mr. Review (NL). Sto zvířat vystoupí i v pořadech České televize Noc s Andělem a Na Kloboučku. Celkově kapela zahraje 56 koncertů.

Další rok 2003 přináší opět personální změny. Odchází baskytarista Ladislav Přítasil a trumpetista Luboš Krτίčka, na jejich místa nastupují Wilco Versteeg (NL) a Michal Lamač. Následují společné koncerty s The Hotknives (UK), The Slackers (UK) a DR.

Wogle and Radio (D) a další vystoupení po celé republice. Dohromady v této nové sestavě Sto zvířat odehraje tento rok 62 koncertů.

V roce 2004 vychází jedno z nejdůležitějších alb zvířecí diskografie a to album Nikdy nic nebylo. Následuje křest alba v paláci Akropolis s mnoha hosty. V létě absolvuje kapela rekordní počet festivalů a vzniká animovaný klip Nikdy nic nebylo v produkci a v režii studia Kluci vespolek. Během tohoto roku kapela odehraje 46 koncertů.

Rok 2005 je ve znamení turné k albu Nikdy nic nebylo a to jak po klubech, tak na festivalech. Odchází klávesista Vlastimil Bičík, kterého nahrazuje Petr Hostinský. Sto zvířat přichází s třetí koncertní mystifikací a zve si do paláce Akropolis „Eltona Johna“, což není znovu nikdo jiný než Petr Ostrouchov. V témže sálu nahrává kapela podklady pro budoucí DVD na koncertě Dvakrát Sto zvířat s mnoha významnými hosty: Gabrielou Demeterovou, Mirem Žbirkou, Davidem Kollerem, Markem Ebenem, Lenkou Dusilovou a spoustou dalších. Celkem je odehráno 60 koncertů.

V roce 2006 kapela vydává DVD Jste normální?, na kterém zpívají všichni již uvedení hosté z loňského dvojkoncertu v Akropoli. Zároveň vychází i zvířecí zpěvník (noty, akordy, texty). Kapela odehraje množství letních festivalů a klubových koncertů. Z postu trumpetisty odchází Michal Lamač, jehož střídá Pavel Herzog. Na konci roku kvůli pracovní vytíženosti právnické kariéry odchází i kytarista, zpěvák a skladatel Petr Ostrouchov. Přesto kapela stihá odehrát 69 koncertů.

Časy příchodů a odchodů pokračují, i v roce 2007 se kapela nevyhne personálním změnám. Odchází hráč na perkuse a bicí Tomáš Krček, přichází kytarista Jan Šobr a bubeník Mikuláš Nop. Kapela vydává album Rozptýlení pro pozůstalé. Sto zvířat hraje poprvé na velkých studentských Majálesech, absolvuje množství letních festivalů, ale i turné k albu v klubech. V režii Romana Hlaváče vzniká klip Nejkratší cesta. V listopadu kapela křtí album ve třech pražských beznadějně vyprodaných klubech – v Akropoli, v Roxy a v Rock Café. Sto zvířat v tomto úspěšném roce vystoupí na 83 koncertech.

V roce 2008 získává Sto zvířat cenu Anděl v kategorii ska a reggae za album Rozptýlení pro pozůstalé. V létě odehraje kapela více než 30 festivalů (Trutnov, Mighty Sounds, Sázavafest a další). Internetový maxisingl Biják si stáhne více než třicet tisíc lidí. V rámci T- Music tour vyprodá kapela Velký sál pražské Lucerny. Sezóna končí účinkováním v silvestrovské Noci s Andělem. Další úspěšný rok čítá 83 koncertů.

Pro rok 2009 je nejdůležitější vydání šestého alba Postelový scény a jeho dubnový dvojnásobný a vyprodaný křest v pražském klubu Roxy. Následuje celoroční turné k podpoře alba, účast na studentských Majálesech, letních festivalech, městských a pivních slavnostech. Tento vydařený rok znamená pro Sto zvířat 86 odehraných koncertů.

Tento rok kapela točí s režisérem Jiřím Langpaulem videoklip Erotickej film a jede celoroční turné ke dvaceti letům Sto zvířat. V rámci tohoto turné vyprodává pražskou Incheba Arénu. Jako hosté vystoupí The Upsessions (NL), Kašpárek v rohlíku a mnoho dalších. V létě jede kapela mimo jiné festivaly i cyklus České hrady. Za rok odehraje zatím rekordních 97 koncertů.

V roce 2011 zúročí kapela živou nahrávku z loňské Incheba Arény vydáním alba Stodvacet!, které obsahuje sérii složenou ze všech největších hitů Sto zvířat. Součástí alba je i audiovizuální stopa s klipem Škola v režii Dana Majobera. V rámci zahájení akademického roku jede kapela po univerzitních městech turné Back to school. Navíc absolvuje třináctidílnou sérii klubových vystoupení Skamarádění se slovenskou kapelou Polemic. Celkem tak Sto zvířat odehraje zatím největší počet koncertů za rok v dějinách souboru, rovných 101.

Rok 2012 přináší osmé zvířecí album Hraju na klavír v bordelu, které pokřtí na dvojkoncertu v paláci Akropolis ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Kapela na jaře absolvuje 8 koncertů na Slovensku s kapelami Polemic , Konflikt a Horkýže Slíže. Opět se zúčastní studentských Majálesů a letních festivalů. Díky tomu, že odehraje během tří dnů 100 písníček na Sázavafestu, je zapsána v české mutaci Guinnessovy knihy rekordů. Na podzim jede Sto zvířat turné na podporu aktuálního alba, opět zdvihá počet odehraných koncertů za rok na 114.

Na podzim roku 2013 Sto zvířat vydává speciální album určené pro děti (a nejen pro ně) Tlustej chlapeček se včelou v kalhotách, které je jakousi encyklopedií hudebních žánrů, ovšem v typickém zvířecím pojetí. Během roku absolvuje kapela turné Nekrosongy, na kterém zazní nejstarší mnohdy zapomenuté písničky z devadesátých let a diváci sami určují, které to budou. Odehraje i 3 koncerty s holandskou kapelou The Upsessions. V režii Tomáše Belka vznikne eponymní klip k albu Tlustej chlapeček. V tomto roce má kapela odehráno 112 koncertů.

V roce 2014 kapela dohrává druhou část turné Nekrosongy a v režii Tomáše Belka natáčí druhý klip ke svému loňskému dětskému albu, tentokrát k písni Loreta. Sto zvířat se v tomto roce zúčastní všech pro ně již tradičních akcí – Majálesy, České a

moravské hrady, Back to School a další. Rovněž odehraje sérii šesti speciálních koncertů Tlustý turné k aktuálnímu dětskému albu a to pro děti odpoledne a pro dospělé večer. Po delší době vyjíždí kapela opět do Německa (Drážďany, Chemnitz a další). Z pódíí odchází saxofonista Tomáš Belko, zakládající člen kapely, který se už chce věnovat pouze psaní textů. Kapela zvyšuje počet koncertů na 122.

Zatím poslední rok své existence vydalo Sto zvířat desáté album Ministerstvo mého nitra a odjelo celoroční turné k dvacátým pátým narozeninám. Kromě pravidelných letních akcí poprvé kapela vyjela hrát do Belgie a Lucemburska. V režii Jana Kalina a Jana Šobra vznikl klip Struny podzimu. Na křtu alba ve vyprodaném Velkém sále pražské Lucerny vystoupili všichni bývalí členové kapely a množství zpěváků ze spřátelených kapel. Sto zvířat odehrálo v roce 2015, čtvrt století po svém vzniku, 120 koncertů.

2.6 DISKOGRAFIE STO ZVÍŘAT

Sto zvířat

1991 EP
(Denet art agency)

Sto zvířat

1992 MC
(Denet art agency)

Sto zvířat

1993 CD
(Bonton music)

Druhá brada

1996, 2004 CD
(Skoda Music USA, v licenci Bonton music)

Bambule

1998 CD
(Happy Music)

Krok stranou

maxisingl CD
1999
(Animal music)

[Ty vole na základní škole...](#)

2002 CD
(Animal Music)

[Nikdy nic nebylo](#)

2004 CD
(Animal Music)

[Jste normální?](#)

2006 DVD
(Animal Music)

[Rozptýlení pro pozůstalé](#)

2007 CD
(100PROmotion)

[Postelový scény](#)

2009 CD
(100PROmotion)

[Sto dvacet](#)

2011 CD
(100PROmotion)

Hraju na klavír v bordelu

2012 CD
(100PROmotion)

Tlustej chlapeček se včelou v kalhotách

2013 CD
(100PROmotion)

Ministerstvo mýho nitra

2015 CD
(100PROmotion)

2.7 DALŠÍ HUDEBNÍ AKTIVITY SOUČASNÝCH ČLENŮ KAPELY

Členové Sto zvířat se kromě hraní ve své domovské kapele věnují ještě mnoha dalším hudebním projektům. I díky této široké plejádě žánrově velmi rozvětvené umělecké a i pedagogické tvorby, je pak možný hudební nadhled ve tvorbě Sto zvířat.

Jan Kalina (*1965) pravidelně hrává s rokenrolovými kapelami Bobcats a Smažený zelený rajčata, je autorem scénické hudby k představení Dechovka divadelního souboru Vosto5. Čtyři roky moderoval hudební pořad České televize Na plný pecky. Účinkoval v dětském hudebním projektu Kašpárek v rohlíku.

Jana Jelínková (*1967) zpívá v ženském sboru Cansona a učí na ZŠ v Praze. Mnoho let hrála společně s Janem Kalinou v divadelním souboru Šrapnel.

Kytarista Jan Šobr (*1976) hraje v kapelách Precedens, Lili Marlen a ve Five Rivers Blues bandu. Hraje rovněž v doprovodné kapele Hany Křížkové.

Klávesista a vokalista Petr Hostinský (*1979) řídí Pardubický dětský sbor, spolupracuje s Komorní filharmonií Pardubice, s Filharmonií Hradec Králové a s divadlem v Jablonci nad Nisou. Má za sebou hraní v muzikálech Tajemství a Krysař. Je pedagogem na ZUŠ ve Skutči a Konzervatoři v Pardubicích.

Holandský baskytarista Wilco Versteeg (*1964) hrál v holandských reggae kapelách The Movements a Winkelband, v současnosti Kutné Hoře úspěšně provozuje hudební klub Česká 1.

Bubeník Mikuláš Nop (*1977) hraje v doprovodné kapele Jaroslava Uhlíře, má za sebou účinkování s Hanou Zagorovou, Petrem Rezkem, Pavlem Bobkem a dalšími interprety. Bubnoval v muzikálech Cats, Tajemství a Touha.

Trumpetista Pavel Herzog (*1984) hraje ve Filharmonii Hradce Králové, v kapele On Line Session, v žesťovém souboru Historic quartet – Pozouněři Václava Krpaty, také

se zabývá barokní interpretací staré hudby na barokní trubku - klarinu a učí na ZUŠ v Jaroměři.

Trombonista Martin Líska (*1975) je zástupcem ředitele na ZUŠ ve Slatiňanech, hraje v kapele Březovanka, hrál v muzikálu Tajemství a spolu s Pavlem Herzogem rovněž v žesťovém kvartetu Václava Krpaty.

Barytonsaxofonista Jiří Hanzlík (*1966) má za sebou hraní v Cotton Gangu, Saxofonovém kvartetu Bohemia a je stejně jako ostatní dechaři kapely vyhledávaným studiovým hráčem (V. Mišík, Z. Navarová, Eggnoise a další).

Textař Tomáš Belko (*1965), kromě textů pro Sto zvířat, rovněž píše texty pro Lucii Bílou, Václava Noida Bárta, kapelu Lucie a další interprety. Je autorem libreta muzikálu Lucie a průvodního textu pro mezinárodní projekt Jaroslava Svěceného a Michala Dvořáka Vivaldiano. Velmi často spolupracuje s režisérem Davidem Drábkem na písňových textech pro Klicperovo divadlo v Hradci Králové.

Jan Kalina, Mikuláš Nop, Martin Líska a Pavel Herzog společně hrají již několikátou sezónu ve velmi úspěšném divadelním představení Dechovka v režii Jiřího Havelky.

2.8 SOUČASNOST KAPELY A PLÁNY DO BUDOUCNA

V roce 2016 jede Sto zvířat celoroční Ministerstvo mýho nitra Tour k podpoře svého zatím posledního stejnojmenného alba. V létě odehraje množství malých i velkých festivalů (Mezi Ploty, Mighty Sounds, Votvírák, Sázavafest, Okoř , Trutnov Open Air a další). V srpnu chystá kapela velký koncert v Praze na Střeleckém ostrově a to jak odpolední vystoupení pro dětské publikum, tak i večerní standardní koncert pro své dospělé fanoušky. Pokud půjde vše, jak je naplánováno, Sto zvířat letos na podzim oslaví v pražském Paláci Akropolis svůj dvoutisící koncert. Na příští rok zamýšlí natáčení svého dalšího, v pořadí již jedenáctého alba. Síly tedy kapele neubývají, ba právě naopak.

3. ZÁVĚR

Tato práce si přinesla za cíl zmapovat dvacet pět let trvající kariéru úspěšné kapely Sto zvířat, která se jako první v České republice začala věnovat do té doby ne příliš známému hudebnímu žánru – ska. Sto zvířat tak na počátku devadesátých let prošlapalo cestičku mnoha kapelám, které se tomuto dnes u nás velmi populárnímu žánru věnují.

Sto zvířat odehrálo více než 1900 koncertů v České republice, na Slovensku, v Německu, ve Francii, Švýcarsku, Belgii, Lucembursku a ve Spojených státech. Má na svém kontě deset řadových alb a účast na nespočtu různých kompilací. V jednotlivých kapitolách bylo ukázáno z jakých hudebních zdrojů a dalších společensko-kulturních podmínek kapela vzešla a čerpala ve svých začátcích i jaké další hudební aktivity mimo domovskou kapelu formují jednotlivé členy současného obsazení.

Sto zvířat se díky své pracovitosti, nadšení a hráčskému umění drží již čtvrt století na špici české rockové hudby a to navzdory nevelkému zájmu médií. Sto zvířat si zkrátka hraje rádo...

4. LITERATURA A PRAMENY

Interview s Janem Kalinou

Interview s Pavlem Herzogem

Archiv kapely

Dobové plakáty a letáky s programy klubů

Recenze alb, články a rozhovory (Rock Pop, Report, MF Dnes, Lidové noviny, Právo, Deník, Reflex, Instinkt, Týden)

1 Dobové plakáty a letáky s programy klubů (Archiv Jana Kaliny)

2 www.stozvirat.cz (navštíveno 16.1.2016 2016)

3 webové stránky kapel – www.thefastfood.cz, www.thechancers.cz, www.discoballs.com, www.greensmatroll.com, www.pubanimals.cz

4 Recenze alb, články a rozhovory (Rock Pop, Report, MF Dnes, Lidové noviny, Právo, Deník, Reflex, Instinkt, Týden)

5. PŘÍLOHY

5.1 POČTY KONCERTŮ STO ZVÍŘAT V JEDNOTLIVÝCH LETECH

1990 – 9 koncertů

1991 – 37 koncertů

1992 – 58 koncertů

1993 – 72 koncertů

1994 – 85 koncertů

1995 – 83 koncertů

1996 – 79 koncertů

1997 – 66 koncertů

1998 – 54 koncertů

1999 – 58 koncertů

2000 – 54 koncertů

2001 – 40 koncertů

2002 – 56 koncertů

2003 – 64 koncertů

2004 – 45 koncertů

2005 – 60 koncertů

2006 – 69 koncertů

2007 – 83 koncertů

2008 – 83 koncertů

2009 – 86 koncertů

2010 – 97 koncertů

2011 – 101 koncertů

2012 – 114 koncertů

2013 – 112 koncertů

2014 – 122 koncertů

2015 – 118 koncertů

5.2 CHRONOLOGICKÝ SEZNAM VYDANÝCH ALB

- 1991 Sto zvířat EP (Denet Art agency)
- 1992 Sto zvířat MC (Denet Art Agency)
- 1993 Sto zvířat CD (Bonton Music)
- 1996 Druhá brada CD (Skoda Records USA, Bonton Music v licenci)
- 1998 Bambule CD (Happy Music)
- 1999 Krok stranou maxisingl (Animal Music)
- 2002 Ty vole na základní škole CD (Animal Music)
- 2004 Nikdy nic nebylo CD (Animal Music)
- 2006 Jste normální? DVD (Animal Music)
- 2007 Rozptýlení pro pozůstalé CD (100Promotion)
- 2009 Postelový scény CD (100Promotion)
- 2011 Sto dvacet CD (100Promotion)
- 2012 Hraju na klavír v botelu CD (100Promotion)
- 2013 Tlustej chlapeček se včelou v kalhotách CD (100Promotion)
- 2015 Ministerstvo mého nitra CD (100Promotion)¹²

5.3 CHRONOLOGICKÝ SEZNAM ČLENŮ KAPELY

Jan Kalina: bicí, perkuse, zpěv (1990 - současnost)

Jana Jelínková: zpěv (1990 - současnost)

Tomáš Belko: tenorsaxofon (1990 - 2014, nyní textař)

Arnošt Hanf: klávesy, zpěv (1990 - 2001)

Josef Doubrava: baskytara (1990 - 1994)

Petr Pivoňka: kytara (1990 - 1991)

Ladislav Přitasil: baskytara (1994 - 2003)

Jiří Hanzlík: barytonsaxofon (1999 - současnost)

Luboš Krtička: trubka (2000 - 2003)

Martin Líska: trombon (2001 - současnost)

Vlastimil Bičík: klávesy (2001 - 2005)

Tomáš Krček: bicí, perkuse (2001 - 2007)

Michal Lamač: trubka (2003 - 2006)

Willy Versteeg: baskytara (2003 - současnost)

Petr Hostinský: klávesy, zpěv (2005 - současnost)

Pavel Herzog: trubka (2006 - současnost)

Mikoláš Nop: bicí (2007- současnost)

Jan Šobr: kytara (2007- současnost)

5.4 CHRONOLOGICKÝ SEZNAM AGENTUR ZASTUPUJÍCÍCH KAPELU

1990 - 1993 Denet Art Agency (Michal Filip)

1993 - 2006 Agentura Slon (Jan Kalina)

2006 - současnost 100Promotion (Šimon Kotek)

5.5 VÝBĚR RECENZÍ A KRITIK

MINISTERSTVO MÝHO NITRA

V pětadvaceti letech by měl být člověk plný elánu a energie. A také chuti objevovat nové cestičky i když zkušenosti nasbíral a tuší, v čem je dobrý. Jak by tomu ale mělo být s pětadvacetiletou kapelou? Sto zvířat sobě i svým fanouškům nadělilo k 25. narozeninám nové album Ministerstvo mýho nitra. A o síle, energii a elánu se nemá smysl příliš rozepisovat, protože těch mají Zvířata na rozdávání a mnohé služebně mladší kapely by jim mohly závidět. Strhující, dechy pohánějící a dech beroucí energii, tah na bránu a temperament, tak typické pro koncerty, se podařilo přenést i na desku. Navíc jejich další porci dodává množství hostujících muzikantů, mezi nimiž vedle vokalistek vyniká tenorsaxofonistka Markéta Smejkalová a multiinstrumentalista Filip Nebřenský.

Sto zvířat ví, v čem jsou dobří. Tedy svižné, roztančené skáčko s chytrými texty. V souvislosti s Ministerstvem jsou ale důležité ony nové cestičky, kterými se kapela nebojí vydat. Hlavně díky tomu její muzika nestagnuje. A na novince se v tomto ohledu vypravila nejdál, kromě ska, reggae a rocku zavítala do vod funky, jazzu či latiny. Proto je Ministerstvo mýho nitra dosud nejpestřejším, nejpropracovanějším a nejbarevnějším albem Zvířat.

Ale vezměme to od začátku. Album odstartuje pohodové skáčko "Struny podzimu", kde se objevuje pro Tomáše Belka typický hořkosladký text: "V létě mám pocit, že budu žít věčně, na podzim, že nejvyšší do zítřka". V další pohodové skladbě "Překrásná muž" pokračují hrátky s češtinou, přitom nejde o samoučelnou slovní exhibici, text o obrácených rolích mužů a žen dává smysl a má i přesah. "Toilette Love Story" je hudebně i textově nápaditým songem o lásce s prvky jazzu, pomalejší ska s vynikajícím zpěvem Jany Jelínkové představuje "Dvakrát třikrát". V "Průvodu" Zvířata dokazují, že jim sluší i funky a moderní zvuk. Melodickou lahůdku se silnou atmosférou nabízí "Průhledná kočka". Stejně výrazná atmosféra zdobí "Pět ráno", jen snový rozměr je nahrazen temnějším, syrovějším. Co také čekat v pět ráno ve velkoměstě? A pod kotel přiloží i hostující Vincent Richards, prezentující jamajské reggae, výrazně se lišící od toho českého.

Příjemně, skvěle šlapající "Píseň proti plynatosti" přechází v posmutnělou latinu "Jako tolikrát". Následuje rytmicky i melodicky zajímavé "Vězení" s hodně chytlavým refrémem, což platí i pro lehkou, vzdušnou "Knajpu" s výraznými houslemi Vladimíra

Pavlička. Píseň "Být sama" potěší všechny muže a to nejen textem, ale i šansonovým zpěvem Jany Jelínkové. Lidi ve středním věku potěší svižný song "Dvacet pět!" a celé album uzavírá taneční záležitost "Smí Honza ven?".

Hudba Zvířat šlape jako dobře namazaný stroj a ani žánrové úkroky jim nedělají absolutně žádné problémy. Zpěv Honzy Kaliny se výborně doplňuje s Janiným, což ještě podtrhuje řada doprovodných vokálů. Hravé Belkovy texty nemají daleko k poezii, nejsou prvoplánové, vyžadují soustředěnější poslechy, ale trefně hlavně v pocitech zachycují vztahy, touhy, sny a obavy. Tenhle narozeninový, krásně zabalený dárek si muzikanti i fanoušci prostě zaslouží.

Hudební knihovna.cz - Karel Souček

TLUSTEJ CHLAPEČEK SE VČELOU V KALHOTÁCH

Sto zvířat, jedna z nejneposednějších českých kapel na nové desce Tlustej chlapeček se včelou v kalhotách slibuje, že ve vašem dítěti probudí zvíře. Tedy pokud se už dávno neprobudilo samo. Rodičům pak pomůže uniknout protivné "dědkovské" zapšklosti. Deváté řadové album Sto zvířat je v tom nejlepší smyslu slova infantilní. Spolehlivě baví drobotinu (autor to má testováno a ověřeno). Nejde ovšem o sbírku ryze dětských písní, zalíbení v ní najdou i hraví dospělí.

Vtipnost textů bývá u Sta zvířat pravidlem. Tentokrát se ovšem podařilo shromáždit přímo bonboniéru nápadů. Někdy jde o humor opravdu dětsky odzbrojující. Verše " proč jsou tak scvrklé tibetské lamy, to že jim od větru osychaj tlamy" zřejmě opravdu pocházejí z nalezeného kufříku plného textů z dětství, který našel textař a saxofonista Tomáš Belko na půdě rodného domu. Další kusy jsou vyloženě dospělé. Pointu Ukolébavky, výtečně pěvecky i herecky podané Janou Jelínkovou, okamžitě hluboce ocení každý, kdo aspoň jednou uspával děcko. Nad osudovostí některých hravě podaných pravd může i zatrnout. Do živého tnou Husokachny, které pod záminkou hry se složenými slovy netematizují nic menšího než xenofobii.

Album nepostrádá ani zábavnost hudební. Sto zvířat v čele s komponistou, perkusistou a zpěvákem Janem Kalinou se neomezovalo jen na ska, styl s kapelou nejčastěji spojovaný. Zvířata nehrála nikdy "čistý" žánr, jenže tentokrát se rozmáchla mimořádně doširoka. Od doowopové Lorety přes pochod Příběh opravdového mlže až k pseudoorientálním Fakírům. Přitom zůstal zachován typický "zvukový rukopis" Sta zvířat včetně chytlavé, leč nevezlé melodičnosti

Album věnovali členové kapely svým "18 malým a velkým dětem". Když se odváží kazit svoje potomky samotní tvůrci, projdou vtipné písně i rodičovskou cenzurou posluchačů Sto zvířat.

Tomáš. S. Polívka, Lidové Noviny

HRAJU NA KLAVÍR V BORDELU

Nová deska ska/swing/rock/jazz/bigbandu Sto zvířat není na první poslech. O to rafinovaněji a nenápadněji dokáže při každém dalším poslechu člověka omotávat vlákny tonů a hudebních motivů i obluzovat vtipem a neotřelými slovními spojeními či textovými tématy do té míry, až některým pasážím zcela podlehne. Některá píseň chytí dříve, jiná později, některá se zasekne aspoň drápkem, nějakým svým úsekem, který donutí k pozornosti. Uchráněn by před tím mohl snad jen ten, kdo si zacpe uši a nebude chtít slyšet. A ti, co spadli do " Bordelu" bez ochrany? Těm asi nebude pomoci. Žánrové rozdílnosti jednotlivých písní drží pohromadě specifický " zvířecí" sound. Ten ale kapelu nijak nesvazuje a neomezuje. Po svém se tak dokáže zhostit Noci s operní pěvkyní s nádhernými názvuky pokleslého šramlu, zabudovat rock'n'rollovou kytaru v písni Malinký lidi, i uchopit vlastně hororovou atmosféru a téma v songu Pizza (fanfára jak z thrilleru Michaela Jacksona je totální bomba). Sto zvířat zkrátka potvrdili, že nejen při vystoupeních, ale i na deskách si drží svou laťku.

Milan Slezák, ROCK&POP

STO DVACET!

Služebně nejstarší tuzemská ska kapela Sto zvířat loni oslavila dvacet let existence monstrkoncertem v pražské Incheba Aréně. V neděli v mnohem komornějším prostředí Paláce Akropolis křtila živák nazvaný Sto dvacet, který tam „nabrala". Z více než tříhodinového setu čítajícího na padesát písniček na album vybrali patnáctku nejlepších. Nechybějí tu koncertní jistoty jako Škola, Nikdy nic nebylo nebo Nejkratší cesta, ale ani letité Vrány nebo Píseň, které už mladí současní fanoušci kapely pamatují jen těžko.

Zvláště pro kapelu, která hraje takovou energickou hudbu, jejíž největší kouzlo je v bezprostředním tlaku, je natáčení živáku ošemetná záležitost. Sto zvířat však hranici mezi syrovostí okamžiku a poslouchatelností vybalancovali dobře a jejich novinka má potřebný tah, aniž ho kapela za každou cenu zkrotila postprodukčními úpravami. Ne, že by k nim Sto zvířat občas nesáhli, ale jejich živák rozhodně nepůsobí, jako když

ve studiu řádl Viktor Čistič, což se i v oboru „živé desky“ díky technickým možnostem bohužel stalo už skoro normou. Velkou roli v tom samozřejmě hraje fakt, že tahle kapela si to se svou muzikálností a hráčstvím prostě může dovolit. A je osvěžující si připomenout, jak to zní, když jsou za nástroji živí lidé. Písnička, která už je trochu přes čáru je na desce Sto dvacet! jediná: v Podpaží (možná protože ho původně nazpívat Petr Ostrouchov) se už přeci jen Jana Jelínková pere s intonací. Ale žádný průšvih to není, je to spíš sympatické.

Naopak jiným skladbám živé provedení ještě prospělo. Třeba hned v úvodu písnička o tom, že „nejkratší cesta do srdce chlapa, vede mezi žebrama“, má dokonce větší drajv než ze studia. A to už tehdy stála za to. Ale co je hlavní: atmosféru celé desce navíc dodávají diváci, jejichž masivní aplausy i sborové zpívání refrénu celek víc než dotváří. Po dvaceti letech hraní Sto zvířat zkrátka svou živou deskou dokazují, že nemají co schovávat a že jednou z tuzemských klubových jistot jsou po právu.

Honza Vedral, MF Dnes

POSTELOVÝ SCÉNY

Sto zvířat, věrní rytíři českého ska, působí jako kapela, která se drží svého kopyta, takže je jakoby předem jasné, co se dá čekat. Postelový scéný je navíc novinka, o které se dá říct, že zní skoro stejně jako její předchůdce, Jeden rozdíl tu ale je. zatímco Rozptýlení pro pozůstalé představovalo spíš solidní jistotu, do které se vejde i pár průměrnějších kusů, Postelový scéný jiskří do začátku do konce. Z velké části díky vyvedeným textům, které se zpravidla točí kolem zpackaných vztahů, ale i díky tomu, že tentokrát jedna koncertní hymna střídá druhou. Pokud netrváte na symfoňáku a zvuku z Londýna, pak tenhle koncentrovaný zvířecí bujón snese srovnání s vrcholným albem Nikdy nic nebylo. A propos, v době vlády mp3 je třeba velebit i nápaditý digipack, ve kterém je CD schováno. Schválně, budete také na poslední straně marně prstíčkem hrabat?

Jan Ernest - Report

ROZPTÝLENÍ PRO POZŮSTALÉ

Nazvat album Rozptýlení pro pozůstalé, to může jen skupina Sto zvířat. Černý humor, to bylo vždycky jejich. Naštěstí. A novinka se jim opravdu povedla. Už dávno nehrají pouhé ska (to mají jako východisko), jejich hudba má více odstínů (od šansonu po hospodský šraml).

Kromě muzikantských schopností má kapela na své straně i ty vokální. Duo Kalina - Jelínková se úžasně doplňuje. Když zpívá Kalina, nevíte, co myslí vážně a co je cynická nadsázka. Dobrým příkladem je skladba Žížkov, parodizující sebe sama, stejně jako všechno kolem. Jana Jelínková svým sametově vemlouvavým hlasem dokáže předat kdejakou informaci jako poselství. Zvláště když se týká ženského pohledu na vztah. Z toho, co zpívá v Neláskou opilí, by za normálních okolností běhal mráz po zádech. Ne tak u Sta zvířat. Tam se člověk spíš začne smát. Řekl bych však, že to kapela takhle chce.

Jan Šída (ROCK & POP)⁴

5.6 FOTOGALERIE

zleva: Tomáš Belko, Jan Kalina, Josef Doubrava, Jana Jelínková, Petr Ostrouchov, Arnošt Hanf,
1992 Praha, Malostranská Beseda

zleva: Jan Kalina, Petr Ostrouchov, Ladislav Přítasil, Arnošt Hanf, Tomáš Belko, Jana Jelínková,
1994 Jablonec nad Nisou

zleva: Ladislav Přitasil, Tomáš Belko, Jana Jelínková, Martin Pacovský (manažer), Jan Kalina, Arnošt Hanf, Petr Ostrouchov, 1996 Brooklyn, USA

zleva: Tomáš Belko, Arnošt Hanf, Jiří Tvrdlík, Jan Kalina, Jana Jelínková, Ladislav Přitasil, 1996 Chicago, USA

zleva: Arnošt Hanf, Petr Ostrouchov, Jana Jelínková, Ladislav Přítasil, Tomáš Belko, Jan Kalina, 1996 New York, USA

zleva: vzadu – Jiří Hanzlík, Vlastimil Bičík, Tomáš Krček, Martin Líska, Ladislav Přítasil, zleva vpředu – Jana Jelínková, Jan Kalina, Tomáš Belko, Luboš Krtička, Petr Ostrouchov,.....

